

Sygn. akt VI U 240/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Płocku, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Hanna Parzybut-Dan

Protokolant: sekr. sądowy Tomasz Suchodolski

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2015 roku w Płocku

sprawy A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o ustalenie i wypłatę zawieszony emerytury od 01.10.2011r. do 21.11.2012r.

na skutek odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 08 stycznia 2015 roku, znak: (...)

oddala odwołanie.

SSO Hanna Parzybut-Dan

Sygn. akt VI U 240/15

UZASADNIENIE

A. N. odwołała się do Sądu Okręgowego w Płocku od decyzji z dnia 8.01.2015r., którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. ubezpieczonej odmówił jej ustalenia i wypłaty emerytury zawieszony w okresie, od 1.10.2011r. do 21.11.2012r. wskazując, że prawo do emerytury nabyła po 31.12.2010r.

W odwołaniu podniosła, że prawo do emerytury nabyła w 2006 r. po skończeniu 55 lat i przepracowaniu stażu 30 lat. Prawo to zostało potwierdzone decyzją z dnia 29 lipca 2012 r. Wniosła o wypłatę zawieszony w okresie od 1.10.2011 r. do 21.11.2012 r. emerytury wraz z odsetkami.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W odpowiedzi na odwołanie zauważył, że ubezpieczona w 2006 r. spełniała warunki do ustalenia prawa do emerytury na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy emerytalnej. Decyzją z dnia 23.12.2008 r. ubezpieczonej przyznano emeryturę na podstawie tych przepisów, jednakże pismem z dnia 26 stycznia 2009 r. ubezpieczona wycofała wniosek. Wobec wycofania wniosku postępowanie uległo umorzeniu. Z kolejnym wnioskiem o emeryturę odwołująca wystąpiła w lipcu 2011 r. i na podstawie decyzji z 29 lipca 2011 r., emerytura została jej przyznana. Ponieważ nabyła prawo do emerytury po 31.12.2010 r., nie nabyła prawa do wyrównania zawieszony emerytury na podstawie ustawy z dnia 13.12.2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1.10.2011 r. do 21.11.2012 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 169).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 29 października 2008 r. A. N. wystąpiła z wnioskiem o emeryturę. Wnioskodawczyni spełniała warunki do ustalenia prawa do emerytury na podstawie art. 29 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - do dnia 31.12.2008 r. osiągnęła wiek 55 lat i udowodniła 30 letni okres składkowy i nieskładkowy, a przed zgłoszeniem wniosku pozostawała w stosunku pracy przez co najmniej 6 miesięcy.

Decyzją z dnia 23.12.2008 r. ubezpieczonej ustalono prawo do emerytury(k. 69 akt ZUS). Jednakże pismem z dnia 26.01.2009 r. wycofała wniosek o emeryturę. Ubezpieczona wycofała wniosek skutecznie(k. 78 akt ZUS).

W lipcu 2011 r. ubezpieczona złożyła wniosek o emeryturę. Wnioskodawczyni była zatrudniona na podstawie stosunku pracy od dnia 1.07.2005 r.

Decyzją z dnia 29.07.2011 r. na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wnioskodawczyni przyznano emeryturę od dnia 1.07.2011 r. Wypłata emerytury została zawieszona - stosownie do art. 103 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS(k. 22 plik E).

W dniu 10.11.2014 r. ubezpieczona zgłosiła wniosek o podjęcie wypłaty zawieszono od dnia 1.10.2011 r. świadczenia wraz z ustawowymi odsetkami. Decyzją z dnia 8.01.2015 r. odmówiono ubezpieczonej ustalenia i wypłaty emerytury zawieszono w okresie od 1.10.2011 r. do 21.11.2012 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS. Stan faktyczny był sporny co do faktu wycofania wniosku o emeryturę przez odwołującą przed uprawomocnieniem się decyzji z dnia 23.12.2008 r. ubezpieczonej ustalono prawo do emerytury, która ubezpieczonej ustalono prawo do emerytury.

Organ rentowy stanął na stanowisku, że wniosek został skutecznie wycofany na podstawie art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Stosownie do art. 116 ust. 2 ustawy emerytalnej wniosek o emeryturę lub rentę może być wycofany, jednakże nie później niż do dnia uprawomocnienia się decyzji. W razie wycofania wniosku postępowanie w sprawie świadczeń podlega umorzeniu.

A. N. nie zgodziła się z argumentacją organu rentowego, podnosząc w piśmie procesowym z 30 czerwca 2015 r., że Zakład Ubezpieczeń Społecznych potwierdził jej prawo do emerytury decyzją z dnia 23 grudnia 2008 r. W aktach sprawy znajduje się także pismo z dnia 26-01-2009 r., z treści którego wynika, że złożyła wniosek o wstrzymanie się z wydaniem decyzji lub jej zawieszenie. Z adnotacji dokonanych przez pracowników ZUS wynika, iż orzekli, że nie jest możliwe uwzględnienie wniosku nie tylko o wstrzymanie się z wydaniem decyzji o kilka miesięcy ale także i jej zawieszenie (adnotacja złożona przez pracownika ZUS w lewym górnym rogu pisma). Natomiast na dolnej części tego pisma jest oświadczenie o anulowaniu wniosku o emeryturę, też pisane przez pracownika ZUS. Odwołująca nie przypomina sobie, aby ustnie złożyła takowe oświadczenie. Nawet jeśli przyjąć, że oświadczenie tej treści złożyła, to jednak w wyniku wprowadzenia jej w błąd przez ZUS, gdyż we wniosku złożyła prośbę alternatywną o wstrzymanie wydania decyzji lub jej zawieszenie.

Sąd nie podzielił jednak stanowiska ubezpieczonej, że jej prawo do emerytury zostało zrealizowane na mocy decyzji z dnia 23 grudnia 2008 r. W oświadczeniu odwołującej złożonym w ZUS w dniu 26 stycznia 2009 r. wskazuje, że w związku z informacją o znacznym wzroście kwoty bazowej od marca 2009r., wnosi o anulowanie jej prośby do marca 2009 r., jednocześnie przeproszając organ rentowy za kłopot, licząc na przychyłność i zrozumienie. Jednocześnie z protokołu sporządzonego przez pracownika ZUS z dnia 10 lutego 2009 r.(k. 80) wynika, że wnioskodawczyni wycofuje wniosek o emeryturę. W ocenie Sądu lektura wniosku ubezpieczonej wyraźnie wskazuje, że rezygnuje ona z przyznania emerytury, bowiem od marca 2009 r. miała obowiązywać wyższa kwota bazowa korzystniejsza dla niej. Ponadto pracownik ZUS w protokole z dnia 10 lutego 2009 r., jak należy sądzić po wizycie ubezpieczonej w inspektoracie ZUS zaznaczyła, że A. N. wycofuje wniosek o emeryturę. Nie jest możliwe, aby odwołująca była wprowadzona w błąd co do podjęcia decyzji o wycofaniu wniosku, gdyż sama stwierdziła w piśmie z 26.01.2009 r., że przyznanie emerytury przed marcem 2009 r. nie jest dla niej korzystne. Odwołująca zwróciła się do ZUS cyt.; proszę o anulowanie mojej prośby do marca 2009 r.” Zatem zmierzała do definitywnego wycofania sprawy. W świetle tych okoliczności, w ocenie sądu

ubezpieczona oświadczenie o wycofaniu wniosku o emeryturę podjęła świadomie. Natomiast aktualnie odwołująca wadliwie interpretuje przeszły stan faktyczny na swoją korzyść, na użytek tej sprawy, aby uzyskać korzystne dla siebie skutki prawne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Z dniem 1.01.2011 r. do ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach wprowadzono art. 103a na mocy art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726). W myśl art. 103 a prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Orzeczeniem z dnia 13.11.2012 r., sygn. akt K 2/12, Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przede wszystkim należy wskazać, że powołany wyżej wyrok Trybunału Konstytucyjnego ma charakter zakresowy. Nie stwierdził on niezgodności art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy emerytalnej w ogólności, lecz w odniesieniu do emerytur nabywanych przed dniem 1 stycznia 2011r. Rzecz jednak w tym, że wspomniana regulacja nie odnosi się do wszystkich emerytur, do których uprawnienie powstało przed wspomnianą datą, a jedynie do ściśle określonego przedziału czasowego sprzed stycznia 2011r. W uzasadnieniu wyroku Trybunał uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. spowodowało, iż osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego. Aby nadal po 1 października 2011 r. pobierać emeryturę musiały bowiem rozwiązać stosunek pracy z dotychczasowym pracodawcą. Tymczasem, gdyby w momencie przechodzenia na emeryturę osoby te wiedziały, że będą musiały przerwać zatrudnienie, aby uzyskać świadczenie emerytalne, to być może ich decyzja byłaby inna, tzn. nie składałyby wniosku o ustalenie prawa do emerytury i kontynuowałyby zatrudnienie, bowiem korzystniejsze byłoby dla nich osiągnięcie dochodu ze stosunku pracy niż pobieranie niższej emerytury.

Trybunał Konstytucyjny wskazał zatem na niekonstytucyjność przepisów w stosunku do emerytów nabywających prawa do emerytur od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Po wyroku Trybunału Konstytucyjnego ustawodawca uchwalił ustawę z dnia 13.12.2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1.10.2011 r. do 21.11.2012 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 169) przyznając emerytom, którzy nie pobrali emerytur wskutek błędnie wprowadzonych przepisów art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS", prawo do jej wypłaty w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Zgodnie z art. 1 cytowanej ustawy z dnia 13.12.2013 r. ma ona zastosowanie do emerytury, do której prawo zostało zawieszona na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych (...) w zw. z art. 103a. W art. 2 ustawy wskazano, że „zawieszona emerytura”, o której mowa w art. 1, przysługuje emerytowi, który łącznie spełnia następujące warunki:

1) nabył prawo do emerytury przed dniem 1.01.2011 r. i

2) jego prawo do emerytury zostało zawieszona na podstawie przepisów określonych w art. 1 w związku z kontynuowaniem przez niego po dniu 30.09.2011 r. zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Odwołująca nie spełnia przesłanek z art.1 cytowanej ustawy do wyrównania emerytury za okres od 1.10.2011r. do 21.11.2012 r. W świetle ustaleń Sądu Okręgowego, odwołująca nie nabyła prawa do emerytury na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przed dniem 31 grudnia 2010 r. Ubezpieczona cofnęła wniosek o emeryturę i nie zrealizowała prawa do tego świadczenia, które wymaga skutecznego wniosku. Na podstawie art. 116 ust. 2 ustawy emerytalnej wniosek o emeryturę lub rentę może być wycofany, jednakże nie później niż do dnia uprawomocnienia się decyzji. W razie wycofania wniosku postępowanie w sprawie świadczeń podlega umorzeniu. Postępowanie zainicjowane wnioskiem z dnia 29 października 2008 r. zostało umorzone i A. N. nie zrealizowała prawa do emerytury.

Intencją ustawodawcy w ustawie z dnia 13.12.2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1.10.2011 r. do 21.11.2012 r. było przywrócenie stanu zgodnego z prawem dla emerytów, którzy zrealizowali prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. i ich prawo zostało zawieszona z powodu kontynuowania stosunku pracy a nie dla osób, które wystąpiły o emeryturę i skutecznie nabyły emerytury z FUS dopiero po tej dacie.

Dlatego Sąd nie podzielił stanowiska skarżącej zawartego w odwołaniu i oddalił je na podstawie art. art. 477¹⁴ §1 k.p.c.

SSO Hanna Parzybut- Dan